

[1] Τὰ μὲν οὖν ἀμφὶ Τιβούρει οὕτω γενέσθαι ξυνέπεσε. Βελισάριος δὲ παντὶ τῷ στόλῳ ἐς Ῥάβενναν ἀφικόμενος Γότθους τε τοὺς παρόντας καὶ Ῥωμαίων στρατιώτας ξυναγαγὼν ἔλεξε τοιάδε· Οὐ νῦν πρῶτον, ὦ ἄνδρες, τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα πρὸς τῆς κακίας διερρυηκέναι ξυμβέβηκεν. [2] Ἐνωθεν γὰρ τοῦτο τοῖς ἀνθρωπίνοις ἐμπέφυκεν ἀτεχνῶς πράγμασι, πολλάς τε ἀνδρῶν ἀγαθῶν πράξεις μοχθηρία τῶν πονηροτάτων ἀναχαιτίζειν τε καὶ διαφθεῖρειν ἱκανῶς ἴσχυσεν. Ὅπερ καὶ νῦν τὰ βασιλέως πράγματα ἔσφηλεν. [3] ὦ δὴ τοσοῦτον τὰ ἡμαρτημένα ἐπανορθοῦν μέλει, ὥστε τὴν Περσῶν ἐπικράτησιν περὶ ἐλάσσοнос τούτων ποιούμενος ἀποστεῖλαί με τανῦν εἰς ὑμᾶς ἔγνωκεν, ὅπως ἐπανορθώσω καὶ ἰάσωμαι εἴ τι τοῖς ἄρχουσι μὴ ὀρθῶς ἢ ἐς τοὺς στρατιώτας τοὺς αὐτοῦ ἢ εἰς Γότθους εἴργασται. [4] Τὸ μὲν οὖν μηδὲν ὑφ' ὄτου οὖν ἀμαρτάνεσθαι οὔτε ἀνθρώπινον καὶ τῆς τῶν πραγμάτων φύσεως ἔξω, τὸ δὲ τὰ ἡμαρτημένα ἐπανορθοῦν βασιλεῖ τε διαρκῶς πρέπον καὶ παραψυχῆς τοῖς ἠγαπημένοις ἱκανῶς ἄξιον. [5] Οὐ γὰρ ὅσον ὑμῖν τῶν δυσκόλων ἀπαλλαγῆναι ξυμβήσεται, ἀλλὰ καὶ τῆς βασιλέως εἰς ὑμᾶς εὐνοίας ξυνεῖναί τε καὶ ἀπολαύειν αὐτίκα προσέεται. Οὐ τί ἂν ἀξιώτερον γένοιτο ἀνθρώπῳ τῶν πάντων χρημάτων; [6] Ἐπειδὴ τοίνυν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ὑμῖν πάρεμι, προσήκει καὶ ὑμῶν ἕκαστον πάσῃ δυνάμει χρῆσασθαι, ὅπως ἂν τῆς ἐντεῦθεν ὠφελείας ἀπόναισθε. [7] Ὅτω τε ὑμῶν ξυγγενεῖς ἢ φίλοι παρὰ Τουτίλα τῷ τυράννῳ τυγχάνουσιν ὄντες, μεταπεμψάσθω τούτους ὅτι τάχιστα τὴν βασιλέως δηλώσας γνώμην. [8] Οὔτω γὰρ ἂν ὑμῖν τά τε ἐκ τῆς εἰρήνης καὶ τὰ ἐκ τοῦ μεγάλου βασιλέως ἀγαθὰ γένοιτο. Ὡς ἔγωγε οὔτε τῷ πολεμῆσειον ἐνθάδε ἀφίγμαι οὔτ' ἂν ἐκὼν ποτε τοῖς βασιλέως κατηκόοις πολέμιος εἶην. [9] Εἰ μέντοι καὶ νῦν παρὰ φαῦλον ἠγησάμενοι τὸ τὰ βελτίω σφίσιν αὐτοῖς ἐλέσθαι οἶδε ἀπ' ἐναντίας ἡμῖν ἴωσιν, ἀνάγκη καὶ ἡμᾶς αὐτοῖς ὡς μάλιστα ἀκουσίους ὡς πολεμίους χρῆσθαι. [10] Τοσαῦτα μὲν Βελισάριος εἶπε. Προσεχώρει δὲ οἱ τῶν ἐναντίων οὐδεὶς οὔτε Γότθος οὔτε Ῥωμαῖος. [11] Ἐπειτα δὲ Θουριμούθ τε τὸν δορυφόρον καὶ τῶν ἐπομένων τινὰς ξύν τε Βιταλίῳ καὶ τοῖς Ἰλλυριοῖς στρατιώταις ἐς Αἰμιλίαν πέμψας, ἐκέλευεν ἀποπειράσθαι τῶν ταύτη χωρίων. [12] Βιτάλιος οὖν ξύν τῷ στρατῷ τούτῳ ἀμφὶ πόλιν Βονώνειαν γενόμενος τινὰ τε τῶν ἐνταῦθα φρουρίων ὁμολογίᾳ ἐλὼν ἐν

Βονωνεία πόλει ἠσύχαζε. [13] Χρόνῳ δὲ οὐ πολλῶ ὕστερον Ἴλλυριοὶ ζύμπαντες, ὅσοι ξὺν αὐτῷ ἐστρατεύοντο, ἐκ τοῦ αἰφνιδίου, κακὸν οὐδὲν οὔτε παθόντες οὔτε ἀκούσαντες, λάθρα ἐνθένδε ἀναχωρήσαντες ἐπ'οἴκου ἀπεκομίσθησαν. [14] Πρέσβεις τε παρὰ βασιλέα πέμψαντες συγγνώμην διδόναι σφίσι ἐδέοντο, οὐκ ἄλλου του ἔνεκα εἰς τὰ οἰκεία τῷ τρόπῳ τούτῳ ἀφικομένοις ἢ ὅτι συχνὸν σφίσι χρόνον ἐν Ἰταλία στρατευομένοις τάς τε συντάξεις ὡς ἤκιστα κομιζομένοις χρήματα δὴ πολλὰ τὸ δημόσιον ὄφειλε. [15] Στρατεύματος δὲ Οὐννικοῦ τοῖς Ἴλλυριοῖς ἐπισκήψαντος παῖδάς τε καὶ γυναῖκας ἐξηνδραποδίσθαι τετύχηκεν. [16] Ἄ δὴ πυθόμενοι καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐν γε Ἰταλιώταις σπανίζοντες <ἀνεχώρησαν>. Οἷς δὴ βασιλεὺς τὰ πρῶτα χαλεπήνας, εἶτα συγγνώμων ἐγένετο. Γνοὺς δὲ ὁ Τουτίλας τὴν τῶν Ἴλλυριῶν ἀναχώρησιν στρατεύμα ἐπὶ Βονώνειαν ἔπεμψεν, ὡς Βιτάλιον καὶ τοὺς ξὺν αὐτῷ ἀναρπάσοντας. [17] Ἄλλὰ Βιτάλιός τε καὶ Θουριμοῦθ προλοχίσαντες ἐνέδραις τισὶ τοὺς ἐπιόντας πολλοὺς μὲν διέφθειραν, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐς φυγὴν ἔτρεψαν. [18] Ἐνθα Ναζάρης, ἀνὴρ λόγιμος, Ἴλλυριὸς γένος, στρατιωτῶν τε τῶν ἐν Ἰλλυριοῖς ἄρχων, ἔργα θαυμαστὰ ἐς τοὺς πολεμίους πάντων μάλιστα ἐπεδείξατο. Οὕτω τε ὁ Θουριμοῦθ παρὰ Βελισάριον ἐς Ῥάβενναν ἦλθε. [19] Τότε δὴ Βελισάριος τρεῖς τῶν δορυφόρων τῶν αὐτοῦ, Θουριμούθ τε καὶ Ῥικίλαν καὶ Σαβινιανόν, ἔστειλε ξὺν χιλίοις στρατιώταις ἐς Αἰξίμον πόλιν, Μάγνῳ τε καὶ Ῥωμαίοις ἐνταῦθα πολιορκουμένοις ἐπαμυνοῦντας.